

بسم الله الرحمن الرحيم

ترکیه و اتحادیه اروپا؛ موقف ذلت‌باری که به طول انجامید

(ترجمه)

هسته اتحادیه اروپا در اوائل دهه پنجاه قرن گذشته با متحد شدن چند دولت گذاشته شد، که سپس به مرور زمان یک‌تعداد از کشورها به تبعیت از دولت‌های غربی و شرقی کنونی اروپا، به آن ملحق شدند و حال تعداد اعضای این اتحادیه به بیست‌وهشت کشور رسیده است و تا اکنون این کشورها تقریباً دارای ایدیولوژی، دین، ارزش‌ها و اهداف واحدی بوده و تا حال هیچ یک از کشورهای اسلامی به این اتحادیه ملحق نشده است.

هم‌چنان، کشورهای اتحادیه اروپا دارای قوانین و پالیسی‌هایی می‌باشند که بالای کل اعضای این اتحادیه تطبیق می‌گردد. در این اتحادیه نهادها و سازمان‌هایی تشکیل یافته‌اند که دست بالایی بر کشورهای عضو دارند. قوانین و پالیسی‌های اتحادیه اروپا بر بیست‌وهشت عضو آن الزام‌آور بوده و نهادی که به نام پارلمان اتحادیه اروپا یاد می‌شود، این قوانین را تصویب می‌کند. اساس روابط کشورهای این اتحادیه را قانون اساسی و سایر قوانینی تشکیل می‌دهد که پارلمان اتحادیه تصویب می‌نماید. اتحادیه اروپا در اوائل دهه نود قرن گذشته در پیمان "ماستریخت" گام‌هایی را در ساخت و تدوین قوانین جامع برای اعضایش در بخش اقتصاد، سیاست، امنیت، امور دفاعی و واحد پولی برداشت که تا هنوز هم قوانین این پیمان ضمانت اجرایی دارد.

در واقع جنگ خلیج اول بود که امیدواری‌ها برای این معاهده را به ثمر رساند و خصوصاً آن‌چه که به موضوع امنیت، دفاع و واحد پولی مربوط بود؛ زیرا امریکا پس از جنگ خلیج اول نزدیک بود که تمام جهان را تحت نفوذ خویش قرار داده و ساکنین زمین را برده خود سازد. در این برهه‌ای از زمان، پیمان "ماستریخت" برای اروپا یک موضوع حیاتی تلقی می‌گردید. به همین دلیل فرانسه و آلمان منحیث قوی‌ترین کشورهای عضو این اتحادیه دست به کار شده و قانون اساسی را وضع نمودند که به همه کشورهای عضو این اتحادیه در بخش قوانین دفاعی و اقتصادی، مشترک و الزام‌آور بوده و با

تمسک به آن، بیش از پیش این اتحادیه نیرومند می‌گردد. قانون اساسی و سایر اسناد تقنینی بر تمام کشورهای اتحادیه از جمله قوی‌ترین‌ها (فرانسه و آلمان) تسریع یافت؛ مخصوصاً بعد از این‌که انگلیس از اتحادیه اروپا جدا شد.

فرانسه و آلمان به‌خاطری قوی‌ترین کشورها در این اتحادیه اند که اگر ما این دو کشور را از اتحادیه جدا سازیم، کشوری باقی نمی‌ماند که بتوان بالای‌شان حساب کرد؛ بلکه تنها کتله‌های از مردم باقی خواهند ماند که بالای‌شان قوانین تحمیل شده و توان عدم پذیرش آن را ندارند. اغلباً کشورهای فرانسه و آلمان در اتحادیه اروپا قوانین می‌سازند و بقیه دولت‌های عضو، باید به آن پایبند باشند. آنچه که در بحران اقتصادی اخیر اروپا دامن یک تعداد از کشورهای این اتحادیه را گرفت و راه‌حلی بر خلاف میل‌شان وضع گردید، بهترین دلیل بر ادعای ماست. پس بلژیک، یونان و انگلیس درین اتحادیه هیچ اختیاری نداشته، کسی که اتحادیه اروپا را رهبری می‌نماید، دولت‌های فرانسه و آلمان اند و سیاست داخلی و خارجی این اتحادیه هم به دست این دو کشور است.

ترکیه یگانه کشور اسلامی در اروپا می‌باشد. گرچه ترکیه موقعیت جغرافیائی منحصر به فردی دارد و همین کشور است که آسیا را از اروپا جدا می‌سازد؛ اما یک بخش کوچکی ازین سرزمین مربوط به قاره اروپا است. ترکیه که دارای نفوس زیاد می‌باشد، از لحاظ جمعیت برابر به بزرگ‌ترین کشور اروپائی یعنی آلمان بوده و غنی‌ترین کشور جهان از حیث صادرکننده منابع آبی به شمار می‌رود. هم‌چنان این کشور به تنوع اقتصاد صنعتی و زراعتی خود متمایز است. این را به‌خاطری بیان می‌کنم که ترکیه به رغم این همه داشته‌ها و برکاتی که الله سبحانه و تعالی درین سرزمین قرار داده، سیاسیون آن همواره ذلیلانه در تلاش اند که کشورشان به اتحادیه اروپا ملحق شود؛ چنان‌چه چند روز قبل اردوغان به الفاظ بسیار تضرعانه توأم با ذلت و خواری تمام-که به آن اُنس نیز گرفته- تصریح کرد: «ترکیه از مدت 50 سال تا اکنون به دروازه‌های اروپا منتظر پذیرفته شدن عضویت‌اش است.» هم‌چنان اردوغان از رومانی اتحادیه اروپا را مخاطب قرار داده گفت: «ترکیه موفقانه همه آزمون‌ها و آزمایشاتی که اروپا بالایش وضع کرده بود، پشت سر گذرانده؛ اما اروپا هنوز عضویت این کشور را نمی‌پذیرد؛ باور کنید دلیل‌اش را نمی‌دانم که چیست؟!» اما ماکرون رئیس جمهور فرانسه چنین گفت: «باید عضویت ترکیه را فراموش کنیم.» ولی اردوغان رئیس جمهور ترکیه هنوز با حالت ذلت‌باری در پیش چشم جهانیان و اتحادیه اروپا، اصرار می‌ورزد تا اتحادیه اروپا، عضویت کشورش را بپذیرد.

سیاسیون ترکیه علی‌الخصوص اردوغان، ارزش ترکیه و داشته‌هایی را که الله سبحانه و تعالی درین سرزمین قرار داده نمی‌دانند. اردوغان گویا درک نمی‌کند که در کشور ترکیه حکومت می‌کند و یا سومالی؟! این همه ذلت را قبول نموده و نمی‌داند که مشکل ترکیه، مشکل جغرافیائی و تاریخی نیست؛ بلکه مشکل ترکیه در ضعف حاکمیت حکومت‌داران‌اش می‌باشد. ترکیه کنونی که نقش پر رنگی برای اجرای نقشه‌ها و پالیسی‌های اروپا بازی نموده و به دلجوئی آن می‌پردازد؛ همان ترکیه "سلیمان قانونی" و "محمد فاتح" است؛ کسانی که اردوغان ادعا می‌کند که اجدادش اند؛ در حالی که در زمان قانونی و فاتح دلاوران اروپا از ترس ترکیه می‌لرزیدند. زمانی که خلیفه‌شان نعره‌زنان و یا هم با خون‌سردی لشکری را برای مبارزه آماده می‌ساخت، اروپائی‌ها خواب مقابله و ایستاده‌گی در برابر لشکرش را هم نمی‌دیدند و کسی که تصور مقابله با لشکرش را در سر می‌پروراند، متهم به مریضی روانی می‌کردند که باید تحت تداوی قرار گیرد.

ترکیه‌ای که اردوغان در پی کسب عضویت از اتحادیه می‌باشد، همان ترکیه‌ای است که خلیفه‌اش نمایش‌نامه‌ای را که بر ساحت پیامبر اسلام اهانت روا داشته بود، منع کرد. قبل از آن نیز "سلطان سلیم سوم" رقص و پای‌کوبی مختلط مردان با

زنان را در فرانسه منع کرده بود-هرچند که در آن زمان فرانسه تحت سلطه‌اش نبود. ترکیه امروز همان ترکیه دیروز است-با همان زمین، آب و موقعیت جغرافیائی- تنها چیزی که در ترکیه تغییر کرده حکام آن می‌باشد و اگر سلطان قانونی و محمد فاتح برگردند، یقیناً که ترکیه همان شأن و شوکت‌اش را بازخواهد یافت.

یقیناً حکام فعلی ترکیه از همه چیز خویش به‌خاطر ملحق شدن به اتحادیه اروپا تنزل کردند؛ اما در مقابل سیاسیون اروپا(فرانسه و آلمان) از پذیرفتن عضویت کامل‌اش ابا می‌ورزند و تنها ارمغان اتحادیه اروپا برای ترکیه توافق و تعهد به شریک ساختن ترکیه در مسایل نظامی است و زمانی که اروپا لازم ببیند، آخرین سرباز ترکی باید بجنگد؛ چنان‌چه به اساس پیمان ناتو سربازان ترکی همراه برادران خویش، در جنگ افغانستان شرکت نمودند.

ما به شکست مذاکرات بین اتحادیه اروپا و اردوغان خوشبین هستیم، زیرا اگر عضویت ترکیه در اتحادیه اروپا پذیرفته شود، از اهل، تاریخ و جغرافیای سرزمین خویش بیگانه خواهد شد و با گذشت زمان مردم با این اتحادیه انس خواهند گرفت و خود را جزئی از قاره اروپا دانسته و متأثر از فرهنگ آن خواهند شد و در این مسئله شر زیادی نهفته خواهد بود. اما اروپا نمی‌خواهد ترکیه به آن ملحق گردد و این در نزدش یک امر قطعی است؛ چنان‌چه بارها این موضوع را به صراحت تکرار نمود. اما اردوغان نمی‌خواهد که این موضوع را بشنود، اروپائی‌ها اجازه نمی‌دهند که با عضویت ترکیه و با یک‌جا شدن هشتاد میلیون مسلمان ترکیب جمعیت اروپا تغییر نماید. ما هم از الله سبحانه و تعالی می‌خواهیم که ترکیه به اتحادیه اروپا ملحق نشود؛ زیرا اگر این طور شود، طبیعتاً اردوی ترکیه به مرور زمان از جمله اردوهای خواهد شد که در هر نبردی که بین کفار و مسلمین اتفاق افتد، در مقابل برادران مسلمان خود خواهد جنگید.

پس از الله سبحانه و تعالی می‌طلبیم که ترکیه و اردوی آن را به همان حالت قبلی‌اش باز گرداند و توسط دین و عقیده شان آن‌ها را عزت بخشیده تا نظام سیاسی خلافت برمنهج نبوت را تطبیق نمایند.

برگرفته از جریده‌الرایه

نویسنده: استاذ خالد اشقر(أبو معتز)

5 جمادی ثانی 1439 ه.ق

21 فبروری 2018 م